

DZIENNIK URZĘDOWY

c. i k. Komendy powiatowj w Biłgoraju.

№ IX.

wydany i rozesłany 1. września 1918.

Prenumerata kwartalna 3 kor.

59.

Rozporządzenie z dnia 25-go czerwca 1918 r.,

dotyczące uregulowania obrotu nasionami roślin oleistych.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 20-go czerwca 1918 r., Nr. 37 Dz. rozp., dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych, zarządza się co następuje:

§ 1. Rośliny oleiste.

Nasionami roślin oleistych w myśl niniejszego rozporządzenia są: mak, rzepak siemię lniane i konopne, nasiona gorczycy, lnianki, słonecznika, pszonaku oraz wszelkie inne produkty rolne, zdatne do wyrobu oleju.

§ 2. Obowiązek zgłaszania.

Każdy kto przechowuje nasiona roślin oleistych (§ 1) jest obowiązany zgłosić pisemnie zapas z podaniem ilości, rodzaju i miejsca przechowania w oddziale rolniczym Komendy powiatowej.

Termin, w którym należy zgłoszenia dokonać, oznaczy Komenda powiatowa.

§ 3. Zajęcie.

Zapasy nasion roślin oleistych (§ 1) są zajęte na rzecz Zarządu wojskowego. Zajęciu nie podlega nasienie potrzebne producentowi do siewu w jego własnem gospodarstwie, a to w ilości:

5 kg. na morgę maku,
8 „ „ „ rzepaku, lnianki i gorczycy,
60 „ „ „ konopi,
100 „ „ „ lnu.

Następstwem zajęcia jest, że zajętych zapasów nie wolno ani przerabiać, zużywać, ani też sprzedawać względnie kupować, o ile w tem rozporządzeniu lub zapomocą osobnych przepisów nie zostaną wydane inne zarządzenia.

Interesy zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne.

§ 4. Odstawa, odbiór.

Producent obowiązany jest odstawić wszelkie zajęte zapasy nasion roślin oleistych do miejsc odbioru, wyznaczonych przez Komendę powiatowa, a to w terminie ustalonym przez tę Komendę.

§ 5. Ceny.

Za dostarczone przez producentów nasiona roślin oleistych obowiązują ceny odbioru ugodzone z nimi w umowaoh co do uprawy i odstawy. Dla tych dostaw, co do których nie zawarto żadnej umowy, ustanawia się następujące ceny odbioru:

mak	K. 200
rzepak ozimy i letni, siemię lniane i konopne i nasienie gorczyby . .	„ 115
nasienie lnianki	„ 80
nesienie słonecznika niełuszczone . .	„ 70
nasienie pszonaku	„ 60

Ceny rozumieją się za 100 kg. netto, loco magazyn odbioru, za towar dobry, niezepsuty, czysty, suchy. Ceny na inne produkty rolne, zdatne do wyrobu oleju, oznaczy Komenda powiatowa w każdym wypadku przy odbiorze.

W razie gorszej jakości cena ulega odpowiedniemu obniżeniu.

§ 6. Przeróbka.

Nasion roślin oleistych mogą być przerabiane tylko za pisemnem zezwoleniem Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego, w fabrykach stojących pod nadzorem Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego. Wszystkie inne fabryki oleju i prasy oleju wszelkiego rodzaju zostają zamknięte.

§ 7. Postanowienia karne.

Przekroczenia powyższego rozporządzenia lub przepisów wydanych na jego podstawie podpadają pod postanowienia karne § 11, rozporządzenia z dnia 20-go czerwca 1918 r., Nr. 37 Dz. rozp., dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych.

Obok kary można orzec przepadek zapasów w myśl § 12 tegoż rozporządzenia.

§ 8. Zniesienie dawniejszych przepisów.

Rozporządzenie z dnia 20-go lipca 1917 r., Nr. 68 Dz. rozp. dotyczące zajęcia nasion roślin oleistych, znosi się.

§ 9. Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia,

E. Nr. 10239/18/V. A.

60.

Postanowienia wykonawcze c. i k. Jen. Gub. wojsk. w Polsce W. A. Nr. 6604/18,

dotyczące uregulowania obrotu wczesnymi kartoflami.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 29. czerwca 1918 dotyczącego uregulowania obrotu kartoflami Dzien. rozp. Nr. 48, zarządza się:

1. Wczesne kartofle.

Następujące zarządzenia odnoszą się tylko do wczesnych kartofli. Pod wczesnymi kartoflami rozumie się w myśl tego rozporządzenia wszystkie kartofle dostarczone przez producentów włącznie 30. września.

2. Kupcy.

Odbiór kartofli, ich załadowanie i odstawa odbywa się za pośrednictwem kupców do tego upoważnionych (organizacye kupieckie).

Każdy taki kupiec otrzymuje od Centrali zbożowej J. G. W. legitymacyę zaopatrzoną jego fotografią i jest obowiązany dać ją potwierdzić przed rozpoczęciem swojej czynności w odnośnej Komendzie powiatowej.

Legitymacya ta upoważnia właściciela do zakupna wczesnych kartofli u producentów, do transportowania tychże wozami, kolejką lub galarami, do wolnego przystępu do miejsc ładowania, do zamawiania podwód po cenach ustanowionych dla celów urzędowych, do używania wszystkich pociągów osobowych i pośpiesznych za opłatą taryfy cywilnej, do użytku telefonów przy oddziałach rolniczych względnie w posterunkach żandarmeryi, dla rozmów urzędowych w związku z zakupnem kartofli stojących pod nadzorem organu wojskowego, do uzyskania pieczęci urzędowej na telegramach do Centr. zboż. lub do przedsiębiorstwa. Telegramy te zaopatrzone pieczęcią urzędową, uważa się jako cenzurowane.

3. Ustalenie kontyngientu.

Na odstawienie wczesnych kartofli nie ustala się żadnego terminu ani kontyngentu, jednakże dostawy przez legitymowanych kupców przyjęte i przez tychże potwierdzone, liczą się na kontyngent mający się później oznaczyć.

Kupcy są obowiązani każdemu producentowi potwierdzić ilość i odbiór wczesnych kartofli, co do tego prowadzić dokładne notatki i wyciąg z nich przedłożyć dotyczącej Komendzie powiatowej.

4. Zbiór i dowóz do stacyi kolej.

Jeżeli producent niema potrzebnych sił roboczych i środków transportowych, by przeprowadzić dowóz kartofli we właściwym czasie, ma się on zwrócić do Komendy powiatowej o przymusowe przydzielenie mu tychże.

Wynagrodzenie za przymusowo dostarczone siły robocze będzie oznaczone przez Komendę powiatową. Jako wynagrodzenie za dostawę ma producent zapłacić za każdy centnar metr. i każdy kilometr odległości 30 halerzy.

5. Warunki dostawy przy odbiorze od producenta.

Producent jest obowiązany dostarczać kartofle wczesne, dojrzałe, zdrowe, wolne od ziemi, suche, nieuszkodzone i najmniej wielkości kurzego jaja.

Kartofli, które tym warunkom nie odpowiadają, nie wolno kupcowi bezwarunkowo przyjąć od producenta.

Nie wolno też kupcowi robić jakichkolwiek potrąceń w cenach oznaczonych w rozporządzeniu.

Przy odbiorze kartofli obowiązany jest producent do dostarczania nadwyżki 3 kg. za 100 kg., t. zn. każde dostarczone 103 kg. liczy się jako 100 kg.

Ceny rozumie się loco stacya koleji normalno- lub wązkotorowej.

W razie jeżeli dowóz zastał przeprowadzony rządowymi samochodami ciężarowymi, uważa się miejsce załadowania na samochody, jako stacyę kolej. Producent jest jednakże w tym wypadku obowiązany ponosić kaszta połowy należytości transportu samochodowego.

Jeżeli kupiec przyjmuje kartofle w miejscu produkcyi, ażeby je wozami przewieźć do stacyi koleji, jest on uprawnionym potrącić od kwoty wypłaconej za każde 100 kg. i kilometer 30 halerzy.

6. Transport koleją.

Transport kartofli na normalnotorowych kolejach może nastąpić tylko na podstawie listów przewozowych, które muszą być zaopatrzone w okrągłą pieczęć Centrali zbożowej J. G. W. i podpisem „Oberleutnant Weisheit".

7. Zaopatrzenie nieproducentów.

Mimo postanowień § 2 rozporządzenia z 29. czerwca 1918 co do zarządzonego zajęcia, zezwala się producentom w czasie do włącznie 20. września dostawiać kartofle wozami z wyłączeniem pośredników wprost konsumentom i sprzedawać je po ustalonych urzędownie cenach odbioru.

Takie sprzedaże nie liczą sie na kontyngent, który w swoim czasie do odstawy przepisanym zostanie; raczej zostanie przez to ilość ziemniaków pozostawionych dla własnego użytku producentów umniejszona.

8. Postanowienie karne.

Przekroczenia tych przdpisów podlegają postanowieniom karnym z § 7 rozp z 29. czerwca 1918 Nr. 37 Dz. rozp. dotyczących uregulowania obrotu kartoflami

61.

Rozporządzenie c. i k. Jen. Gubernatorstwa wojskowego z dnia 24-go czerwca 1918 r.

w sprawie ograniczenia handlu miodem i jego przerabiania.

Na podstawie rozporządzenia z 4 lipca 1917 r. L. 61 Dz. rozp., dotyczącego zaopatzenia ludności w artykuły użytkowe, zarządza się co nastpuje:

§ 1. Osoby, posiadające przynajmniej 5 kg. miodu, jakiegokolwiek rodzaju (w plastrach, w stanie płynnym, stłoczonym i t. d.) są zobowiązane zaofiarować go do kupna uwierzytelniomym organom zakupujęaym J. G. W. (Centrala Surowców).

Zapasy ponad 5 kg. obowiązany jest przechowujący zgłosić w odnnśnej Komendzie powiatowej (Referat Surowców) do dnia 20. lipca 1918.

Producenci mają w ciągu ośmiu dni zgłosić Komendzie powiatowej (referat dla surowców) miód wytworzony po 20 lipca 1918 r. i w myśl § 1 zaofiarować do zakupna uwierzytelnionym organom zakupującym.

§ 2. Przeróbka miodu jakoteż każda inna sprzedaż, po za wyjątkami dozwolonymi w § 3 i § 4 tego rozporządzenia, są wzbronione.

Wywóz po za granice powiatu dozwolony jest tylko na podstawie certyfikatu przewozowego J. G. W. (Centrala Surowców).

§ 3. Do dnia 15 sierpnia 1918 r. zezwala się handlarzom drobiazgowym na sprzedaż drobiazgową, zgłoszonych przez nich zapasów. Pozostałe jeszcze po tym terminie zapasy mają być sprzedane uwierzytelnionym organom zakupującym.

§ 4. Ilość miodu potrzebna dla zaopatrzenia ludności c. i k. obszaru okupacyjnego, będzie oddana do rozporządzenia wydziałowi aprowizacyjnemu J. G. W.

Po 15. sierpnia 1918 r. dozwolona będzie sprzedaż miodu tylko w sklepach wyznaczonych przez wydział aprowizacyjny Komendy powiatowej po ustanowionej cenie.

§ 5. Najwyższa ustanowiona cena która ma być zapłacona przy zakupnie za funt rosyjski, czystego, niesfałszowanego miodu K. 4.80.

Miód gorszego gatunku należy odpowiednio niżej ocenić.

Miód w plastrach ma być płacony według zawartości wosku i miodu.

Sprawy sporne między stronami i kupującym rozstrzygać będzie Komenda powiatowa (Referent Surowców).

§ 6. Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane w myśl § 9 rozp. z d. 4 lipca 1917 Dr. R. L. 61.

§ 7. Rozporządzenie to nie narusza rozporządzenia z dnia 22 grudnia 1917 r. Dz. rozp. № 1 z r. 1918.

§ 8. Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

62.

Rozporządzenie c. i k. Jen. Gubernatorstwa wojskowego z dnia 21. maja 1918 r.,

dotyczące uregulowania obrotu workami.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 4-go lipca 1917 r., Nr. 61 Dz. rozp. dotyczącego zaopatrzenia ludności w niezbędne artykuły, zarządza się co następuje:

§ 1. Przedmiot rozporządzenia.

Jako worki w myśl niniejszego rozporządzenia należy uważać wszystkie nowe, jakoteż stare, używane i wymagające naprawy worki o pojemności wyżej 16 kg. (1 Pud) zboża a to bez względu na ich pierwotne przeznaczenia jak również na rodzaj materjału, z jakiego są sporządzone.

§ 2. Zajęcie i wywłaszczenie.

Wszystkie na obszarze Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego znajdujące się worki (§ 1) zostają wywłaszczone, równocześnie zaś zakazany wolny handel i obrót workami oraz ich przerabianie. Aż do ukończenia postępowania wywłaszczającego zostają worki zajęte.

§ 3. Obowiązek zgłaszania.

Każdy właściciel, posiadacz lub przechowawca worków w ilości powyżej 10-ciu sztuk jest obowiązany zgłosić je we właściwej c. i k. Komendzie powiatowej do dnia 1-go lipca 1918 r.

§ 4 Obowiązek oddania.

Każdy właściciel, posiadacz lub przechowawca worków, jest obowiązany odstąpić wszystkie swoje zapasy worków wynoszące ponad 10 sztuk legitymowanym przez Centralę dla spożytkowania płodów rolnych Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie agentom „Zakładu dla zakupu i rozdziału worków c. i k. Centrali dla

spożytkowania płodów rolnych Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie", skoro ci u niego zgłoszą i wylegitymują się, a to po cenach odpowiednich na podstawie dowolnego porozumienia ustalonych.

Następujące ceny ustanawia się jako odpowiednie:

za 5—6 pudowe (80—100 kg.) worki na mąkę, cukier i nasiona	od K.	7.—	do	9.—
„ 4—6 „ (65—100 kg.) „ „ zboże i inne produkta	„ K.	4.—	„	7.—
„ wszystkie mniejsze worki, jak również wszelkie worki niezdatne do przechowywania produktów (worki na paszę treściwą sól, melassę, nawozy sztuczne, węgle i t. p.) . . .	od K.	2.—	do	4.—

Ceny te rozumieją się za worki używane, niepodarte, targowej jakości.

Za zupełnie nowe oraz za specyalnie dobrej jakości worki (lniane, konopne i t. d.) może być cena, ustanowiona jako odpowiednia, podwyższona do 50 %.

Przy workach potrzebujących naprawy może nastąpić odpowiednia obniżka ceny aż do 25 %.

W razie nie dojścia do skutku porozumienia co do ceny, oznacza ją c. i k. Komenda powiatowa po wysłuchaniu dwóch rzeczoznawców, przyczem za podstawę służy cena tu jako odpowiednia ustanowiona.

§ 5. Wywłaszczenie.

Każdemu właścicielowi, posiadaczowi lub przechowawcy worków, wzbraniającemu się oddać swe zapasy legitymowanym agentom mimo zaofiarowania ceny odpowiedniej po myśli § 4-tego niniejszego rozporządzenia, zostaną one przymusowo wywłaszczone.

Wywłaszczenie przeprowadza właściwa c. i k. Komenda powiatowa na wniosek legitymowanego agenta.

Na wypadek wywłaszczenia ma wywłaszczony jedynie prawo do połowy ceny odpowiedniej określonej § 4 niniejszego rozporządzenia.

§ 6. Zwolnienie dla celów handlowych, przemysłowych i rolniczych.

Od obowiązku oddania w myśl § 4-tego tego rozporządzenia są zwolnione worki, których kupcy, przedsiębiorstwa przemysłowe i rolnicy potrzebują do dalszego prowadzenia swoich przedsiębiorstw.

Granice w jakich zwolnienie ma nastąpić określa na prośbę strony, właściwa c. i k. Komenda powiatowa.

§ 7. Pokrycie zapotrzebowania ludności.

Celem pokrycia zapotrzebowania ludności urządzi Zakład zakupu i rozdziału worków przy c. i k. Centrali dla spożytkowania płodów rolnych Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego, przynajmniej po jednej składnicy dla drobnej rozsprzedaży worków w siedzibie każdej c. i k. Komendy powiatowej.

W składnicach dla drobnej rozsprzedaży sprzedawane będą worki na podstawie pozwoleń do zakupna, wydawanych przez c. i k. Komendy powiatowe stronom w miarę stwierdzenia istotnej potrzeby, a to po stałych cenach wedle cennika ogłaszanego od czasu do czasu przez c. i k. Centralę dla spożytkowania płodów rolnych Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego.

§ 8. Urzędowe dochodzenia.

C. i k. Komenda powiatowa może w każdej chwili przez oględziny lub przeszukanie domu stwierdzić, czy obowiązkowi zgłoszenia nałożonemu § 3-cim tego rozporządzenia uczyniono zadość.

W razie zaniechania lub niezgodnego z prawdą zgłoszenia winna strona obowiązana do zgłoszenia ponieść koszta tego dochodzenia. Stosownie do wyników dochodzenia zarządzone być może wywłaszczenie po myśli § 5 i ukaranie po myśl § 9 tego rozporządzenia.

§ 9. Postanowienia karne.

Kto zaniecha zgłoszenia przepisanego w § 3 tego rozporządzenia lub podaje przy zgłoszeniu nieprawdziwe okoliczności lub w tem współdziała,

kto wzbrania się dopełnić obowiązku oddania w myśl § 4 niniejszego rozporządzenia,

albo w myśl § 1 i 2 tego rozporządzenia zajęte zapasy worków zataja albo bezprawnie usuwa z miejsca ich przechowania.

będzie karany przez c. i k. Komendę powiatową o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny, grzywną do K. 10.000 lub aresztem do 6-ciu miesięcy.

Obok kary można w szczególności w razie zaniechania zgłoszenia po myśli § 3-go tego rozporządzenia orzec przepadek zapasów.

§ 10. Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

ad. E. Nr. 9280/V. A.

63.

Rozporządzenie c. i k. Jen. Gobernatorstwa wojskowego z dnia 30. czerwca 1918. Z. E. Nr. 139029.

w sprawie ustanowienia cen sprzedaży cukru monopolowego.

Na podstawie rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 4. maja 1916. Nr. 57. Dz. rozp. zarządza się co następuje:

ARTYKUŁ I.

§§ 2. 3. 4. i 5. rozp. z 25./I. 1918 Nr. 3. Dz. rozp. mają brzmić jak następuje:

§ 2. C. i k. Zarząd wojskowy odstępuje cukier tylko takim posiadaczom koncesyi, którzy w myśl § 8. powołanego na wstępie rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii są upoważnieni do oddawania towaru celem sprzedaży drobnym handlarzom.

Tym posiadaczom koncesyi (hurtownikom) odstąpi się cukier po następujących cenach.

100 kg. cukru kryształowego	nierafinowanego	740 K.
„ „ „	rafinowanego „	760 „

Cena ta obowiązuje przy odbiorze cukru w magazynie (składzie) hurtownika.

§ 3. Ustanawia się następujące ceny cukru, po jakich hurtownik obowiązany jest oddawać cukier drobnym handlarzom:

za 1 rosyjski funt kryształowego cukru nierafinowanego	K. 3.10.
„ „ „ „ cukru rafinowanego	„ 3.18.

Ceny te obowiązuje się przy odbiorze cukru w handlu drobnej sprzedaży. Komenda powiatowa zwraca koszta transportu hurtownikowi.

§ 4. Ustanawia się następujące ceny cukru, po jakich drobny handlarz ma sprzedawać cukier konsumentom.

za 1 rosyjski funt nierafinowanego cukru kryształowego	K. 3.20.
„ „ „ „ cukru rafinowanego	K. 3.28.

za 1 funt rosyjski dla celów przemysłowych, względnie cukru (niezależnie od jego gatunku) który Komendy powiatowe wydawać będą wprost konsumentom ponad wymiar główny K. 4.92.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

64.

Obwieszczenie

celem wezwania przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego składania rachunków do przedłożenia sprawozdań rachunkowych za rok 1917.

W myśl artykułu 471. rosyjskiej ustawy o państwowym podatku od przemysłów z dnia 8/20 czerwca 1898 wzywa się wszystkie przedsiębiorstwa obowiązane do publicznego składania rachunków, aby w ciągu miesiąca licząc od dnia zatwierdzenia sprawozdania rocznego przez Ogólne Zebranie przedłożyły Oddziałowi skarbowemu Komendy powiatowej w Biłgoraju cztery egzemplarze kompletnego sprawozdania rocznego i bilansu za rok 1917 oraz odpis protokołu o zatwierdzeniu odnośnego sprawozdania wraz z obliczeniem przypadających do zapłaty podatków, które w powyższym terminie w c. i k. kasie powiatowej uiścić należy.

Nr. 11252/18/V. A.

65.

Utworzenie rejonów gospodarczych.

Na skutek zarządzenia c. i k. Jen. Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie dzieli się powiat biłgorajski na 4 rejony gospodarcze, które oddaje się pod komendę oficerów jako „rejonowych komendantów“ ze specyalnym zakresem działania.

Komendanci rejonowi są pośrednikami pomiędzy Oddziałem gospodarczym Komendy powiatowej a producentami zboża i mają za zadanie przeprowadzenie żniw (zbiorów), przyjmowanie życzeń i zażaleń ludności w sprawach rolniczych i kontrolę nad zużytkowaniem zbiorów rolnych.

Skład wymienionych rejonów gospodarczych jest następujący:

REJON I. gminy Aleksandrów, Majdan sopocki, Łukowa, z siedzibą w Józefowie.

REJON II. gminy Babice, Wola różaniecka, Księżpol, Biszcza, Tarnogród, Potok, z siedzibą w Tarnogrodzie.

REJON III. gminy Kocudza, Huta krzeszowska, Krzeszów, z siedzibą w Derylakach.

REJON IV. gminy Puszcza solska, Sól, Biłgoraj, z siedzibą w Biłgoraju.

Urzędy gminne winny to zarządzenie natychmiast opublikować.

66.

Postanowienia wykonawcze c. i k. Jen. Gub. wojsk. w Polsce W. A. Nr. 6606/18.

co do obrotu handlowego zbożem.

Na zasadzie rozp. z 20. czerwca 1918 dotyczącego spożytkowania żniw Nr. 37. Dz. rozp. i rozp. z 11. lipca 1918 co do obrotu zbożem zarządza się:

§ 1. Wyżywienie producentów.

Producentom wolno użyć w czasie do 31. października 1918 do wyżywienia ich gospodarstw najwyżej 22 $^{1}/_{2}$ kg. zboża na głowę.

Dla ciężko pracujących producentów, do których zalicza się wszystkich nad 16 lat liczącego w gospodarstwach rolniczych pracujące fizycznie osoby, podwyższa się na ten czas dozwolony wymiar na 25 kg. zboża od osoby.

§ 2. Zboże na zasiew.

Do zasiewu wolno użyć najwyżej na jeden morg 100 kg. przenicy, żyta, jęczmienia, owsa, wyki lub bobiku, 15 kg. prosa albo 80 kg. hreczki.

Wymiania własnego zboża na zasiew na inne albo na innego gatunku, czy u innego producenta, czy też w magazynie Centr. zboż. jest dozwolony tylko za pozwoleniem Komendy pow. Kto niema potrzebnej ilości zboża na zasiew ma się udać do Komendy pow. o przyznanie mu tegoż z magazynu C. Z. lub o pozwolenie zakupna u innego producenta.

§ 3. Kontyngent.

Ustanowienie Kontyngentu przeznaczonej do oddania ilości zboża nastąpi w swoim czasie, po zbadaniu przestrzeni uprawnych i po oszacowaniu zbiorów z uwzględnieniem osobistych potrzeb producentów.

Na razie ustanawia się kontyngent wstępny, który będzie policzony na później oznaczyć się mający kontyngent ogólny. Ten wstępny kontyngent wynosi 50 kg. zboża od każdego uprawionego morga.

Kontyngent ten należy odstawić do magazynu C. Z. jak następuje: zyto najpóźniej do 15. września, przenica, jęczmień i owies do 30. września, proso, hreczka i bobik do 15. października.

W wypadkach godnych uwzględnienia może być dozwolona odstawa innego gatunku zboża, zamiast przepisanego do odstawy.

Od obowiązku odstawy są uwolnieni tylko mały właściciele gruntów, którzy posiadają mniej jak 4 morgi uprawionego pola.

Kto tego wstępnego kontyngentu lub kontyngentu, który będzie później oznaczony nie może wcale lub też całkowicie dostarczyć z powodu szkód elementarnych (mróz, posucha, grad, powódź, pożar) ma się zwrócić do Komendy pow. o zmniejszenie przepisanego kontyngentu lub o zupełne uwolnienie od tegoż.

§ 4. Omłot i odstawa.

Kto nie może omłócić i odstawić przepisanego kontyngentu w oznaczonym terminie z powodu braku sił roboczych, środków transportowych lub z powodu innych przeszkód ma o tem w czas zameldować Komendzie pow. i prosić o pomoc.

W takich wypadkach użyczy Komenda środków pomocniczych innych producentów lub rządowych.

Wynagrodzenie za przyznane środki pomocnicze ma uiścić producent, wynosi ono za przyznaną podwodę 30 h. za km. i 100 kg.; za inne środki pomocnicze będzie wynagrodzenie oznaczone przez Komendę.

Komenda powiatowa może zarządzić zmłócenie i odstawę zbiorów z pomocą przyznanych lub przymusowo dostawionych środków pomocniczych według własnego uznania nawet wtedy, gdy tego producent nie zażądał. Przyprowadzając przymusowy omłot i odstawę można producentowi odebrać nietylko wstępny kontyngent przeznaczony do odstawy, lecz także większą ilość zboża na rachunek później oznaczyć się mającego całego kontyngentu.

§ 5. Odbiór i wynagrodzenie.

Ceny odbioru za zboże zostaną ogłoszone w najbliższych dniach. Za zboże odstawione do tego czasu zostaną wydane kwity, które natychmiast po ogłoszeniu cen zostaną wyasygnowane do wypłaty i wypłacone gotówką.

Jeżeli zboże zostanie przez producenta dobrowolnie odstawione, otrzyma on za nie pełną cenę kupna bez względu na termin w jakim odstawa nastąpi, taksamo stanie się jeżeli odstawa, chociaż przymusowa nastąpi w oznaczonym terminie.

Po upływie tego terminu tylko wtenczas będzie zapłacone gotówką za zboże odebrane przymusowo, jeżeli producent będzie mógł udowodnić, że nieodstawienie w oznaczonym czasie nastąpiło z powodu klęsk elementarnych, braku sił roboczych lub środków przewozowych lub z innych niezależnych od niego przyczyn i jeżeli o tem w czas zawiadomi Komendę pow.

W innych wypadkach wdroży się przeciwko opieszałemu producentowi postępowanie karne i po przeprowadzeniu tegoż zostanie on ukarany grzywną lub aresztem, przyczem może nawet nastąpić częściowa lub zupełna konfiskata nieodstawionego w czas zboża.

§ 6. Karta kontyngentowa.

Dla kontroli odstawionych ilości otrzyma każdy producent, który posiada więcej jak 4 morgi uprawionego gruntu kartę kontyngentową, na której będą wciągnięte kontyngenta przepisane do odstawy i potwierdzenia odbioru.

§ 7. Ruch transportowy.

Wzbroniony jest przewóz zboża w nocy.

Wszystkie inne przepisy, które dotyczą kontroli transportu zbożem i przeciwdziałania nieprawnemu obrotowi tymże utrzymuje się w mocy prawnej.

§ 8. Przepisy o mlewie.

Obecnie istniejące przepisy dla uregulowania ruchu młynów i mlewa zatrzymują nadal swą ważność.

Komenda pow. może w gminach, które nie odstawiły przepisanego kontyngentu w oznaczonym czasie wstrzymać wydawanie kart mlewa lub zamknąć wszystkie młyny.

Zamknięte młyny nie mają żadnego prawa do odszkodowania.

§ 9. Zaopatrzenie nieproducentów.

Przeznaczone dla zaopatrzenia nieproducentów ilości zboża i produktów młynarskich zostaną co miesiąca wydawane z magazynów C. Z. na podstawie dyspozycyi J. G. W. Ich rozdział przeprowadzi wydział aprowizacyjny przy Komendzie pow.

§ 10. Przepisy karne.

Kto wcale nie odstawi przepisanego kontyngentu zboża lub spóźni się z odstawą, a nie może udowodnić, że przeszkodą jest wyższa siła, kto zboże ukrywa, zataja nieprawnie zużywa, przerabia lub spotrzebowuje, wypasa, kupuje lub sprzedaje,

kto, przekracza przepisy o obrocie lub przemiale zboża, będzie karany w myśl § 11. rozp. z 28/VI 1918 odnoszącego się do zużytkowania żniwa, grzywną do 5000 koron w złocie lub aresztem do 6 miesięcy względnie równocześnie grzywną i aresztem.

Prócz kary nastąpić może w myśl § 12. tego rozporządzenia konfiskata zapasów, które były przedmiotem orzeczenia karnego.

Jeżeli zapasy te już zostały sprzedane może być orzeczona konfiskata ceny kupna.

E. Nr. 10313/V. A.

67.

Ustanowienie sekwestratora przy Urządzie Wzajem. ubezp. budowli od ognia w Biłgoraju.

Podaje się do publicznej wiadomości, że Bolesław Piątkowski został ze strony Wzajemnego Ubezpieczenia budowli od ognia ustanowiony sekwestratorem dla tutejszego powiatu:

Wzywa się Magistrat miasta Biłgoraja oraz wszystkie Urzędy i Organy gminne, by nazwanemu udzielały pomocy w wykonywaniu jego czynności służbowych i dostarczały mu podwód za zapłatą.

68.

Zarządzenia w celu skutecznego zwalczania bandytyzmu.

Z powodu stwierdzenia obecności band zbójeckich składających się ze zbiegłych jeńców wojennych, a przypuszczalnie i z miejscowej ludności, zarządzam na zasadzie reskryptu c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie IX. Präs. Nr. 10386/18 z dnia 3. lipca 1918 co następuje:

1.) Domy i miejscowości, które zbrodniarzom służyły za schronisko (kryjówki) będą puszczone z dymem, w razie gdyby nie doniesiono o tem we właściwym czasie.

2.) Naczelnicy gmin i sołtysi, którymby udowodniono, że mimo iż wiedzieli o pobycie w obrębie ich gmin rabusiów jednak nie donieśli o tem, będą traktowani jako współwinni.

3.) Z podejrzanych miejscowości będą wzięci zakładnicy.

69.

Postanowienia wykonawcze c. i k. Jen. Gub. wojsk. w Polsce W. A. Nr. 6240/18.

o uregulowaniu obrotu nasionami roślin oleistych.

Na podstawie rozporządzenia z 20. czerwca 1918 dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych Nr. 37 Dz. rozp. i rozp. z 25. czerwca 1918 dotyczącego uregulowania obrotu nasionami roślin oleistych Nr. 40 Dz. rozp. zarządza się:

§ 1. Obowiązek zgłoszenia.

Każdy kto przechowuje nasiona roślin oleistych, jest obowiązany zgłosić zapas tychże na żądanie Komendzie pow. lub organom Kom. pow. którym powierzono zbiór nasion roślin oleistych.

§ 2. Zasiew.

Miarą ilości nasion roślin oleistych mającej się pozostawić producentowi na zasiew, jest tegoroczna przestrzeń uprawiona. O pozostawieniu mu większej ponadto ilości w celu powiększenia uprawy rozstrzyga Komenda pow. Przestrzenie uprawne mogą być przez producenta zameldowane zaraz w Oddziale roln. Komendy pow.

Jeżeli pozostawione do zasiewu nasiona oleiste nie zostaną wcale lub częściowo do tego celu zużyte, należy je odstawić do Komendy pow.

Gospodarze, którzy wcale lub też tylko w części nie posiadają potrzebnych im nasion na zasiew, mają się odnieść do Komendy pow. o przyznanie im tychże. W razie jeżeli podanie będzie uzasadnione, nastąpi przyznanie po następujących cenach:

Mak	kor.	300.—
Rzepak, len, konopie, gorczyca	„	190.—
Lnianka	„	120.—

za 100 kg. netto bez worka z magazynu za natychmiastową opłatą w gotówce.

§ 3. Obowiązek dostawy.

Pozostałe, po pokryciu potrzeb zasiewu zapasy nasion roślin oleistych należy odstawić do najbliższego magazynu Centr. zboż. najpóźniej do końca września 1918.

Kto nie może przeprowadzić odstawy w przepisanym przez Komendy powiatowej terminie z powodu braku sił roboczych, środków przewozowych lub też z powodu innych przeszkód ma w czas prosić Komendy pow. o pomoc.

W takich wypadkach użyje się do tego celu środków pomocniczych innych producentów lub rządowych. Wynagrodzenie za przyznane środki pomocnicze ma uiścić producent i wynosi ono za przyznaną im podwodę 30 hal. za 1 km. i 100 kg., za inne środki pomocnicze oznaczy Komenda wynagrodzenie.

Omłot i odstawę zbiorów rolnych może Komenda także wtedy zarządzić przyznanymi lub przymusowo dostawionymi środkami pomocniczymi, jeżeli tego producent nie zażądał.

§ 4. Odbiór.

Ceny oznaczone w § 5 rozp. z 25. czerwca 1918 Nr. 40 Dz. rozp. są ważne tylko za towar zdrowy, czysty i suchy.

Jeżeli dostarczone nasiona roślin oleistych nie odpowiadają wyżej wymienionym warunkom zostanie zniżona cena, a to przy towarze nieczystym stosownie do stopnia donieszki, przy wilgotnym towarze stosownie do stopnia wilgoci, przy innych wadach gatunku (spleśniały, zagrzany, spalony towar etc.) stosownie do zmniejszonej zawartości oleju.

Jeżeli dostawa wykazyje kilka lub wszystkie te wady zwiększa się odpowiednio zniżenie cen. Za dowóz do magazynu odbiorczego nie należy się producentowi żadne specyalne wynagrodzenie za przestrzeń do 10 km., ponad 10 km. płaci się wynagrodzenie 30 h. za każdy km. i centnar metr.

Jeżeli nasiona roślin oleistych zostaną przez producenta dobrowolnie dostarczone, wtedy otrzymuje on za to zawsze pełną cenę, bez względu na termin w którym dostawa nastąpiła, to samo stanie się, jeżeli dostawa nastąpi wprawdzie przymusowo, jednakże w oznaczonym terminie.

Po upływie tego terminu tylko wtenczas będzie zapłacone gotówką za nasiona roślin oleistych odebrane przymusowo, jeżeli producent będzie mógł udowodnić, że przeszkodą niedostawienia w oznaczonym czasie była siła wyższa (klęski elementarne, brak sił roboczych lub środków przewozowych) i jeżeli o tem w czas zawiadomił Kom. pow.

W innych wypadkach wdroży się przeciwko opieszałemu producentowi postępowanie karne i po przeprowadzeniu tegoż zostanie on ukarany grzywną lub aresztem, przyczem może nawet nastąpić częściowo lub zupełna konfiskata nieodstawionych w czas nasion roślin oleistych.

§ 5. Premia w makuchach i oleju.

Wszyscy producenci, którzy się zobowiązali kontraktów do uprawy i dostarczenia nasion roślin oleistych, mają prawo do 20 kg. wybitego makuchu od każdych 100 kg. dostarczonych nasion roślin oleistych za zapłatą po cenach ustalonych przez J. G. W.

Każdy producent, który dostarczył conajmniej 500 kg. nasion roślin oleistych, ma prawo dla siebie, swojej rodziny i całej stale w jego gospodarstwie zatrudnionej czeladzi do 100 gramów gotowego oleju (na dni postne) na głowę i na rok za opłatą w gotówce.

Swoje prawo do premii w makuchu i oleju mają producenci zameldować w Oddziale roln. Kom. pow. najpóźniej do 31. października 1918. Termin przyznania oznaczy J. G. W. Ceny za makuch i olej będą w swoim czasie ogłoszone.

§ 6. Ruch towarowy.

Nasiona roślin oleistych wolno przewozić tylko z miejsca produkcyi do magazynu odbiorczego. Każdy inne przewóz wozami jest wzbroniony. Przewóz koleją nastąpi tylko na podstawie listów frachtowych wystawionych przez Centr. zboż.

§ 7. Postanowienia karne.

Kto wcale nie odstawi przepisanego kontyngentu nasion roślin oleistych lub spóźni się z odstawą, a nie może udowodnić, że przeszkodą była siła wyższa,

kto nasiona roślin oleistych zataja, ukrywa, nieprawnie zużywa, przerabia lub spotrzebowuje, wypasa, kupuje lub sprzedaje,

kto przekracza przepisy o obrocie i przeróbce nasion roślin oleistych, będzie karany w myśl § 11 rozp. z 28. czerwca 1918 odnoszącego się do zużytkowania zbiorów rolnych, grzywną do 5000 kor. lub aresztem do 6 miesięcy, względnie równocześnie grzywną i aresztem.

Prócz kary nastąpić może w myśl § 12 tego rozporządzenia konfiskata zapasów, które były przedmiotem orzeczenia karnego. Jeżeli zapasy te już zostały sprzedane może być orzeczona konfiskata ceny kupna.

70.

Postanowienia wykonawcze c. i k. Jen. Gub. wojsk. w Polsce W. A. Nr. 6377/18.

co do uregulowania obrotu sianem i słomą.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 20. czerwca 1918 dotyczącego zużytkowania żniw Nr. 37. Dz. rozp. i rozp. 23. czerwca dotyczącego uregulowania obrotu sianem i słomą Nr. 38. Dz. rozp. zarządza się:

§ 1. Obowiązek udzielenia wyjaśnień.

Każdy producent jest obowiązany udzielać wyjaśnień na żądanie organom, którym powierzono zbiór siana i słomy co do swoich zapasów tych produktów.

§ 2. Kontyngent.

Komenda powiatowa przepisze producentom specyalne kontyngenta słomy i siana i oznaczy termina, w których kontyngenta te mają być dostarczone.

§ 3. Kupcy.

Do odbioru siana i słomy ustanowi JGW. legitymowanych kupców.

Legitymacye tychże po potwierdzeniu ich przez Komendę powiatową upoważniają do odbioru i transportu paszy.

Kupcy są obowiązani potwierdzić producentom pisemnie, odebrane od nich ilości paszy.

§ 4. Zakupna z wolnej ręki przez wojsko.

Wojsku i zakładom wojskowym w obrębie J. G. W. wolno jest aż do odwołania kupować siano wprost od producentów, jednakowoż tylko w tym wypadku, jeżeli właściwy dla nich magazyn lub zastępca konsorcyum dla zakupna paszy nie może pokryć ich zapotrzebowania.

Takie kupna mogą nastąpić tylko dla chwilowego zapotrzebowania i tylko przez organa wojskowe, które potwierdzą producentowi zakupioną ilość siana i zapłacą za nią gotówką, wedle cen ustanowionych w § 5 Dz. rozp. Nr. 35 z 1918. Takie sprzedaże zalicza się na przeznaczony do odstawy kontyngent ogólny.

§ 5. Dowóz.

Producenci są zobowiązani ilości siana i słomy przeznaczone do odstawy aż do 3 km. dowieźć bezpłatnie do pras lub innych miejsc odbioru. Przy dostawie na dalszą odległość należy się producentom wynagrodzenie 30 hal. za każde 100 kg. i 1 km. ponad 3 km.

W razie jeżeli producent nie jest w stanie przeprowadzić transportu własnemi wozami, użyje się do tego celu w myśl rozp. dotyczącego zużytkowania żniw Nr. 37 Dz. rozp. § 8 ustęp ostatni, środków transportowych innych producentów.

Jako wynagrodzenie należy się także i w tym wypadku 30 h. za km. i centnar metryczny, a należytość za pierwsze 3 km. odciągnie się od ceny odbioru, którą producent otrzyma; dalsze koszta transportu ponosi kupiec.

O przymusowe dostarczenie podwód ma się kupiec legitymowany zgłosić do Komendy powiatowej względnie do organów Komendy, którym powierzono służbę środków transportowych.

Komenda powiatowa może zarządzić przymusowe dostawienie przepisanego kontyngentu także przed upływem oznaczonego terminu.

§ 6. Zaopatrzenie ludności.

Producenci mają pokrywać swoje zapotrzebowanie siana i słomy z zapasów pozostałych po dostarczeniu kontyngentu.

Ażeby im to wystarczyło i ażeby mogli słomy używać w większych ilościach jako paszy, mają się producenci w czas zaopatrzyć w inne rodzaje ściółki, jak ściółkę leśną, szuwar, torf itp.

W tych okolicach, w których znajdują się środki zastępcze zabroni JGW. w razie potrzeby zupełnie używania słomy na podściółkę.

Właścicielom bydła wolno jest zakupywać siano i słomę od producentów mieszkających w tym samym obwodzie z zapasów pozostawionych dla ich własnego użytku, lecz tylko za pisemnem pozwoleniem Komendy powiatowej. Magistraty większych miast, których zapotrzebowanie nie może być w ten sposób pokryte, mają się odnieść do Komendy powiatowej o przyznanie im paszy z zapasów, które zostały zakupione przez legitymowanych kupców.

§ 7. Ruch transportowy.

Na przewóz siana i słomy wozami w obrocie gospodarstw pojedyńczych producentów nie potrzeba żadnych poświadczeń transportowych. Dalej wolno jest właścicielom wozów przewozić potrzebną na 3 dni paszę bez legitymacyi transportowych, a mianowicie 3 kg. dla 1 konia, a 4 kg. dla woła na jeden dzień.

Zresztą może transport wozami nastąpić tylko na podstawie pisemnego pozwolenia Komendy pow. lub na podstawie legitymacyi zakupna.

§ 8. Zarządzenia karne.

Kto nie dostarczy wcale lub w czas przepisanego do odstawy kontyngentu siana i słomy, a niemoże udowodnić, że przeszkodą była wyższa siła,

kto zapasy siana i słomy zataja, ukrywa, nieprawnie zużywa, zpotrzebowuje, wypasa, kupuje lub sprzedaje,

kto przekracza przepisy do obrotu sianem i słomą, będzie karany w myśl § 11 rozp. z 28. czerwca 1918, dotyczącego zużytkowania żniw, karą pieniężną do 5000 K. lub aresztem do 6 miesięcy ewentualnie równocześnie karą pieniężną i aresztem.

Prócz tej kary może nastąpić konfiskata zapasów, które są przedmiotem orzeczenia karnego w myśl § 12 tego rozporządzenia.

Jeżeli zapasy te zostały sprzedane może nastąpić konfiskata ceny kupna.

71.

Sprawa odszkodowania młynów, zamkniętych z rozporządzenia Krajowej Rady Gospodarczej.

W myśl rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego i uchwały Krajowej Rady Gospodarczej w Lublinie upoważnioną była Krajowa Rada Gospodarcza do pobierania opłat za wydawane przez jej Komisye powiatowe i gminne pozwolenia na przemiał. Opłata ta wynosiła po 1 koronie od centnara metrycznego mąki pytlowej lub kaszy i po 50 halerzy od mąki razowej.

Fundusz w ten sposób zebrany miał być w myśl tegoż rozporządzenia wypłacony tym młynom, które jako uznane za nadliczbowe, zostały na wniosek Krajowej Rady Gospodarczej zamknięte—przyczem młyny, zamknięte z powodu jakichkolwiek nadużyć, do odszkodowania pretensyi rościć nie miały prawa.

Przy likwidacyi interesów Krajowej Rady Gospodarczej okazało się, że zebrany na ten cel fundusz wynosi około 600.000 koron, lecz ostateczna jego wysokość nie została jeszcze ściśle ustaloną ze względu na zawiłość rachunków z Komisyami, z których nie wszystkie jeszcze rachunki swe z Krajową Radą Gospodarczą ukończyły.

Niniejszym podaje się do wiadomości zainteresowanych, że sprawa ostatecznego ustalenia tego funduszu jest w toku, poczem w porozumieniu z grupą młynarską przy Towarzystwie Przemysłowców, określonym zostanie sposób i wysokość, przyznać się mającego odszkodowania poszczególnym młynom, — wypłata zaś nastąpi w miesiącu wrześniu b. r.

KOMISYA LIKWIDACYJNA
Krajowej Rady Gospodarczej

Lublin, dnia 14. sierpnia 1918 r.

C. i k. Komendant powiatu:

MIGULA

pułkownik w.r.